

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

2011/2037(INI)

11. 5. 2011

MNENJE

Odbora za ekonomske in monetarne zadeve

za Odbor za pravne zadeve

Revizijska politika: česa smo se naučili iz krize
(2011/2037(INI))

Pripravljalca mnenja: Kay Swinburne

(* Postopek s pridruženim odborom - člen 50 poslovnika

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker visoka koncentracija „štiri velikih“ revizijskih družb na trgu lahko povzroči preveliko kopičenje tveganj, in ker so manjše družbe raznolike, njihovo rast in znanje pa bi bilo treba spodbujati z več priložnostmi za konkuriranje,
- B. ker bi zlom prevladujoče revizijske družbe resno omajal kredibilnost revizorskega poklica v celoti in bi lahko povzročil veliko negotovost glede kakovosti računovodskih izkazov, opravljenih za javne družbe,
- C. ker se je po finančni krizi pokazalo, da imajo lahko revizorji pomembno vlogo zlasti pri krepitvi nadzora nad upravljanjem s tveganji v finančnih institucijah,
- D. ker vloga revizijskih odborov zlasti v finančnih institucijah ni bila v celoti izkoriščena,
- E. ker lahko pride do navzkrižja interesov, kadar revizijske družbe istemu podjetju zagotavljajo različne storitve,
- F. poudarja pomen revizijskega poročila za delničarje in javnost; priznava načelo „revizija je revizija“ in svari pred velikim tveganjem zaradi uporabe različnih standardov, kar povzroča pravno negotovost; zato je naklonjen razširitvi področja uporabe na vse finančne institucije,
- G. ker so po nastopu krize pretirano prevzemanje tveganja finančnih institucij izrecno povezovali s prožnimi, pomanjkljivimi in neučinkovitimi mehanizmi upravljanja nadzora in tveganja, zlasti v sistemsko pomembnih finančnih institucijah,
  - 1. poziva k zagotovitvi več priložnosti za manjše družbe, in sicer s preprečevanjem, da bi notranje in zunanje revizijske storitve opravljalo isto podjetje, saj bi to ogrožalo revizorjevo neodvisnost; ugotavlja zlasti, da revizijskih storitev na področjih, za katera se šteje, da bi bila lahko izpostavljena navzkrižju interesov, vključno z nekaterimi svetovalnimi storitvami in ocenami kompleksnih strukturiranih produktov, ne bi smelo izvajati isto podjetje; to bi morali spremljati pristojni nadzorni organi;
  - 2. priporoča, da bi moral revizijski odbor, ki deluje znotraj nadzornega odbora, ne pa izvršilni odbor, odločiti, ali bo dovolil zagotavljanje nerevizijskih storitev zadevnim finančnim družbam, ter se pogajati o ponudbi in podrobnostih glede pooblastila; poziva Komisijo, naj opravi oceno učinka glede izvedljivosti in učinkov omejevanja nerevizijskih storitev glede na prihodek;
  - 3. meni, da ima obvezna revizija družbeno vlogo in služi javnemu interesu, zato pozdravlja namen zelene knjige, da poveča preglednost in izboljša kakovost revizijskih poročil ter tako prispeva k stabilnosti finančnega trga ter izboljša dostop do financiranja; je naklonjen vsem ukrepom, ki temeljijo na dokazih, da znatno izboljšanje kakovosti, pa tudi redno zunanje ocenjevanje in ustrezen regulativni nadzor

v finančnih institucijah še zlasti prevladajo nad stroški in obremenitvami; poudarja potrebo po posebni zakonodaji;

4. poziva Komisijo, naj pregleda prakse revizijskega odbora v zvezi z razpisnimi postopki, pri čemer naj posebno pozornost nameni vidikom preglednosti in upravnim obremenitvam, povezanim s formalnimi razpisnimi postopki, hkrati pa zagotovi, da se kakovost revizijskih storitev ne bo zmanjšala; meni, da bi za zagotavljanje neodvisnosti revizij podjetja morala razlisliti o odprtem razpisnem postopku za z zakonom predpisana imenovanja zunanjih revizorjev vsakih osem let z možnostjo podaljšanja; spodbuja Komisijo, naj rezultate letne razprave o izbiranju revizorja vključi v poročilo revizijskega odbora za skupščino delničarjev;
5. poziva, naj se od revizijskih odborov zahteva, da v svojih poročilih poročajo o rednih razpravah z največjimi delničarji in o vseh pomembnih vprašanjih pri finančnem poročanju, ki so se pojavila med revizijo, ter da pojasnijo podlago za odločitve o revizijskem razpisu in imenovanju revizorja za vse dejavnosti, povezane z revizijo, še zlasti pa za pogodbo za zunanjo revizijo;
6. meni, da je za ohranitev visokega standarda kakovosti revizije sistem notranje rotacije revizorjev, kakor je opredeljen v Direktivi 2006/43/ES, boljši kot zunanja rotacija;
7. ugotavlja, da bi izvajanje skupnih revizij utegnilo pozitivno vplivati na diverzifikacijo revizijskega trga; opozarja na različne tržne razmere in različne izkušnje glede skupnih revizij v državah članicah; poziva Komisijo, naj oceni potencialne koristi in stroške obvezne uvedbe za revizijska podjetja, zlasti za mala revizijska podjetja, ter še posebej za revidirane družbe in finančne institucije, oceni pa naj tudi njen vpliv na koncentracijo na revizijskem trgu in finančno stabilnost;
8. poziva Komisijo (Generalni direktorat za konkurenco), naj izvede natančno raziskavo revizijskega trga;
9. poziva k boljši dvosmerni komunikaciji med revizorji in finančnimi nadzorniki finančnih institucij, zlasti glede posameznih področij, ki vzbujajo skrb, vključno z medsebojnim vplivanjem različnih finančnih produktov; poziva, naj revizorji in evropski nadzorni organi vzpostavijo enako komunikacijo za čezmejne subjekte;
10. poudarja, da je treba uskladiti nadzorne prakse v zvezi z revizijo in poziva Komisijo, naj razmisli o vključitvi Evropske skupine organov za nadzor revizorjev v Evropski sistem finančnega nadzora, po možnosti prek Evropskega organa za vrednostne papirje in trge;
11. poziva Komisijo, naj oblikuje vseevropski režim odgovornosti za revizorski poklic;
12. poziva zunanje revizorje finančnih institucij, naj redno po posameznih sektorjih poročajo Evropskemu organu za sistemska tveganja, da bi ugotovili trende v posameznih sektorjih ter morebitne vire systemskega tveganja in morebitnih napak, pri čemer ugotavlja, da je treba vse to opravljati na sorazmeren način;
13. poziva k okrepitvi vloge revizijskih odborov v vseh finančnih institucijah, od katerih

je treba zahtevati, naj odobrijo oceno modela tveganj, ki vključuje primerjave podjetja z opredeljenimi merili, vključno s poročanjem o morebitnih prihodnjih finančnih potrebah, bančnih sporazumih, prihodnjih denarnih tokovih in kateremu koli predvidljivemu tveganju v zvezi s poslovnim modelom podjetja; zahteva, da se vsako leto ta ocena skupaj s celotnim revizijskim poročilom predstavi izvršilnim in nadzornim odborom finančnih institucij v obravnavo in odobritev;

14. poudarja, da je kakovosten revizijski sistem sestavni del trdnega okvira upravljanja podjetij; prosi Komisijo, naj Parlamentu in Svetu skladno predstavi svoje predloge glede upravljanja in revidiranja podjetij;
15. poziva Komisijo, naj preuči uporabo restriktivnih dogovorov bank in drugih finančnih institucij o posojilih in drugih finančnih produktih za podjetja, ki bi lahko omejili izbiro revizorja;
16. poziva Komisijo, naj preuči pravne ovire, ki obstajajo v EU ter med državami članicami EU in državami, ki niso v EU, v zvezi s posredovanjem podatkov v okviru revizije skupine;
17. podpira uvedbo načrtov za ohranitev (living wills) štirih velikih revizijskih hiš in tistih revizorjev, ki zagotavljajo pomembne revizijske storitve v finančnem sektorju, vključno z uvedbo čezmejnih načrtov ukrepov za urejen prenos pogodb strank, če bi se pomemben akter umaknil s trga;
18. poziva Komisijo in države članice, naj z revizijami javnih struktur dajejo zgled in naj se izognejo navzkrižju interesov, do katerega lahko pride zaradi povezave med revizorjem in organi odločanja v javnih strukturah, ki so predmet revizije;
19. poziva, naj se v revizijska poročila finančnih institucij vključijo zahteve za večje razkrivanje v zvezi z vrednotenjem manj prostih finančnih sredstev, da se zagotovi primerjava vrednotenja finančnih instrumentov med institucijami;
20. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo skladnost z ugotovitvami, ki so jih nacionalna računsko sodišča objavila med opravljanjem revizorskih nalog;
21. priporoča, da morajo biti revizorji seznanjeni z vsemi primeri, ko je bil odbor za tveganja preglasovan;
22. revizorji skupin bi morali imeti jasen pregled nad skupino, v primeru skupinskega nadzora finančnih institucij pa bi morali vzpostaviti dialog z nadzornikom skupine;
23. poziva Komisijo, naj preuči načine, kako doseči večjo preglednost delovanja revizijskih podjetij; ugotavlja, da bi pri tem pomagala uvedba obvezne objave letnih računovodskih izkazov, ki bi jih preverili in potrdili pristojni javni organi.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	9.5.2011
Izid končnega glasovanja	+: 39 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Huntis (Nikolaos Chountis), George Sabin Cutaş, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kraca Cagaropulu (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou), Philippe Lamberts, Werner Langen, Hans-Peter Martin, Íñigo Méndez de Vigo, Ani Podemata (Anni Podimata), Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Elena Băsescu, Pervenche Berès, Sari Essayah, Robert Goebbels, Syed Kamall, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Siiri Oviir